

[H. C. Toft.]

undrer det mig, at regeringen kører videre på samme linje, som den har gjort i mange år. Man vil måske sige til os, at der jo er nedsat en landbokommission, og vi må afvente et resultat herfra, men jeg er af den overbevisning, at det, man gør i øjeblikket med statens midler, er en fejldisponering, som man må ophøre med — i hvert fald så længe landbokommissionen sidder. Når landbokommissionen til sin tid har afsluttet sit arbejde med spørgsmålet, kan vi træffe en afgørelse med hensyn til, om vi fremover overhovedet skal bruge statsmidler til oprettelse af nye brug.

I statsministerens åbningstale blev der også givet meddelelse om reformforslag om, at hovedparten af det beløb, der hidtil er blevet udskrevet som amtskommunal grundskyld, skulle afløses. Men af hvad? Man mente, at der forelå en uretfærdig og urimelig fordeling af den kommunale ejendomsbeskatning, og regeringen gav altså udtryk for, at den ville afvikle den amtskommunale grundskyld. Jeg erindrer i denne forbindelse den debat, der var her i folketinget, da det konservative folkeparti sammen med venstre havde sit forslag om ejendomsskatterne til behandling. Ved denne lejlighed gav socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Ove Hansen, udtryk for, at man var villig til i så stor udstrækning som muligt at fritage bygninger for bygningsskyld, således at ejendomsskatterne hovedsagelig kommer til at hvile på grundskyld. Det ærede medlem hr. Baunsgaard, der var ordfører for det radikale venstre, gav udtryk for, at han mente, at man ikke kommer uden om, at en vis del af beskatningen skal og må ligge på fast ejendom, og retsforbundets ordfører, det ærede medlem hr. Niels Andersen, sagde, at han ønskede bygningsskatterne fikseret og derefter afviklet, medens selve grundskylden måtte omlægges, således at den kom til at hvile på al Danmarks jord med en ensartet procent.

Jeg synes, man skylder det høje folketing at give en nærmere redegørelse for den udligning, man taler om nu, for, hvad det er, man tilstræber. En udligning kan jo godt ske på et grundlag, der giver en højere beskatning af ejendommene.

Jeg spørger derfor, om det er regeringens hensigt at foretage denne udligning ved at forøge grundskatterne til kommunen og staten. Jeg spørger, om det er regeringens hensigt at overføre de amtskommunale grundskatter enten til det, jeg her nævnte, eller til en personbeskatning til kommune og stat. Det har ikke blot folketinget et vist krav på at få besked om, det har lytterne landet over også god grund til at spørge om. Vi hørte jo i går den højtærede minister uden portefølje hr. Viggo Starcke og også det ærede medlem hr. Niels Andersen give udtryk for, at det, man måtte gøre, var at skaffe skatten ind gennem grundskatter. Jeg spørger derfor regeringen: er alle regeringspartierne enige i det synspunkt, de har givet udtryk for, og jeg spørger: hvad er det, man er enig om? Er det om grundskatter til stat og kommune til afløsning af de amtskommunale grundskatter, eller er det om, at man skal overvælte en del af disse grundskatter eller alle grundskatterne på personbeskatningen?

Regeringen giver ofte udtryk for, at den mener, vi har gode tider, og den vil gerne have æren derfor, hvis det kan siges, at vi har gode tider. Og den giver samtidig udtryk for, at disse gode tider skulle gøres bedre. Vi, der bor ude på landet, vi, der kender indtjeningsvevnen og indtjeningsmulighederne, vil have lov til at sige til den høje regering, at vi kan ganske udmærket godt se, at der er andre befolkningsgrupper, der har gode tider, men det er absolut ikke vort indtryk, at det også er tilfældet for landbrugets vedkommende. Det vil da også fremgå af, at alene i året 1958-59 forøgedes landbrugets samlede gæld med 700 mill. kr. fra 8 000 mill. kr., altså med næsten 10 pct., og heraf steg den løse gæld med 300 mill. kr. Sammenligner vi forholdet i 1948-49 med forholdet i 1960 og sætter 1948-49 lig 100, er omkostningerne i dette tidsrum steget til 144, medens priserne i samme tidsrum er steget fra 100 til 104. På De jyske Landboforeningers delegeretmøde blev det på grundlag af 500 regnskaber, som man havde bearbejdet på det tidspunkt, for det sidste år gjort op, at den samlede arbejdsfortjeneste i gennemsnit for landbruget var faldet med 2 200 kr. Hvis man tror, man ude på landet deler regeringens